

باید از این آقایان پرسید چرا دوست دارند رئیس فدراسیون فوتبال شوند!

احمد طوسی

Fax: (559) 433-8831

E-mail: tousi1515@aol.com

تجربی و تحقیق همه جانبه ای که بسیاری از آنها به کار می آید غالباً غیر قطعی است. ولی نکته اینجاست آنها با وجود آنکه دلخورند و با وجود آنکه آقای مهندس علی آبادی کار آنها را تأیید میکند و در حقیقت بر صندلی ریاست فدراسیون فوتبال تکیه دارد آنها می کوشند تا به کمک او فرضیات خویش را دقیق و قابل آزمایش سازند اما آیا آنها هر چه برای یافتن یک مربی برای تیم ملی بیشتر می کوشند کمتر به نتیجه می رسند. بهرحال مشخص نیست چه کسی به خواسته های آنها جواب مثبت خواهد داد. تردیدی نیست که شکست های تیم ملی تغییرات را پیش روی آنها می نهد و آنها به انسانی نو به عنوان مربی نیاز دارند که او را بدست های آقای علی آبادی بسپارند و خود از پشت سر شاهد باشند. آقای فراهانی از مطبوعات گله دارد که سطح توقع مردم را بالا نبرد، اما او در این مورد توضیحی ننموده. اپتیل پول که در مسأله ارتباطات از صاحب نظران است اظهار نظر کرده که توسعه وسائل ارتباطات عامل مهمی برای ترویج وجه نظرهای نو است و به نظر او انتشار اندیشه های نو از طریق وسایل ارتباطی تسهیل می شود. زیرا وسایل ارتباط جمعی از چیزهای مطلوب سریع تر از آنکه بتوان خود آن چیزها را تولید کرد، خبر میدهند و ضمناً متذکر می شود اگر توسعه وسایل ارتباطی قسمتی از یک برنامه خود را با حقیقت در جامعه خود تطابق ندهد موجب تشدید سرخوردگی می شود. برآستی آیا مطبوعات ورزشی بیشتر از آنچه لازم است در بوق خود میدمند و یا آنکه آقای فراهانی باید بیشتر مردم را از طریق رسانه های عمومی آگاه سازد تا سبب چنین سرخوردگی نباشد. چگونه میتوان مواضع مخالف را با هم تلفیق کرد؟ آیا باید کوشید تا با تغییر دادن ارزش ها و انگیزه ها به پیشرفت و توسعه رسید یا آنکه میتوان برای مردم ایجاد فرصت نمود و با انگیزه ها آنها را تحریک کرد که به شیوه های نو رفتار کنند و آنگاه در انتظار ماند تا وجه نظرهای آنها تغییر کند براساس نظریه آقای فراهانی بسیار مشکل است که برای تسریع، تنها یک پیشنهاد مقدم شناخته شود، زیرا هر یک از متغیرها با متغیر دیگر ارتباط نزدیک دارد. تا فرارسیدن آن روز خوشی که کمیته انتقالی همه چیز را به آقای علی آبادی انتقال دهد شاید هم نتوان یک مربی خوب خارجی پیدا نمود، اما این همه مشکلات کنونی فوتبال ما نیست اگر قبول کنیم کمیته انتقالی به فوتبال امروزی ما خط میدهد آیا با تناقضی که در کار است می توان کمترین توانائی را برای فراهم کردن برنامه توسعه متوازن و جامع انتشار داد؟ و بدین ترتیب سیاستگران کمیته انتقالی باید به کدام اولویت ها روی آورده و چگونه اختیارات محدود خود را اختصاص دهد تا مرد ایده آل خود را روی نیمکت تیم ملی بشناسد و دستیاران برجیده خود را که در آب نمک خوابانده است در کنار او قرار دهد. بدون تردید مسائل ارتباط جمعی در جوامع امروزی با مردمی سرو کار دارند که در جریان هم اخبار وقایع هستند و به یک رشته و یا موضوع خاصی توجه ندارند بلکه به مسائل مختلف علاقمندند. مشکل ترین پیام ها را براحتی دریافت میکنند حتی اگر آقای صفائی فراهانی آنرا نپسندند.

اعتراف کنند و در پی فرصتی بوده اند تا نفر بعدی هم بلغزد، آیا میتوان مشکلات را به گردن دیگران انداخت، آیا بیماری از درون خود ما شروع میشود؟ خانه تکانی فوتبال ما کاری بلند پروازانه است که نیاز به متحد شدن همه آدم ها دارد، این کار مستلزم دیدی مبنی بر آگاهی، بینش علمی و باور آن دارد. همه قبول دارند که در انتخابات فدراسیون فوتبال رأی دهندگان باید با مغزشان رأی دهند نه دست هایشان و نه بازو و پندها، در میان تحصیل کرده های عاشق ورزش، آزادی و ابزار آزادی یکی از انتظارات اساسی شکل گیری آینده فوتبال ایران است. اما باید پذیرفت قبل از هر چیز همه عاشقان فوتبال باید رقابت اندیشه ها را تجربه کنند نه رقابت بازوها و عضلات را این درحالی است که همواره باید همه اندیشه های نو و تازه را شنید و پخش کرد دوباره شنید، نوشت، خواند و دوباره خواند و رواج داد. باید صادقانه پذیرفت ما اگر آمادگی شنیدن اندیشه هایی که با عقاید خودمان هم سوئی نداشته باشد را نداشته باشیم جایمان اینجاست، چرا که برای پیدا کردن حقیقت باید جنگید.

مهمترین مسأله ای که بی گمان همه اذهان "کمیته انتقالی" را به خود معطوف داشته است مسأله انتخاب مربی تیم ملی است. در طی عمر کوتاه فوتبال کشور ما که چیزی بیشتر از هفتاد سال نیست هرگز کمیته ای چنین خستگی ناپذیر در پی انجام خواسته های خود نبوده است. نه تنها در کشورهای که در دهکده جهانی فوتبال صاحب اسم و رسمی هستند بلکه در همه این دهکده بین طرفداران تعلیم و تربیت و کسانی که بیشتر روی پیشرفت های حرفه ای تکیه میکنند گفت و گو هایی هست. "کمیته" ایرادی به کمبود دانش در نزد مربیان خودی میکشد و نداشتن آگاهی های آکادمیک. طبیعی است هر کشور میتواند افراد کار آزموده خویش را با هر سیستمی تربیت و آماده نماید. هم میتوان کوشش خود را صرف تربیت گروهی کوچک از افراد بسیار ورزیده کرد که بتوان با بهترین های ممالک مترقی، رقابت کرد و هم میتوان عده بیشتری را در سطح متوسط تربیت کرد و فقط معدودی را در سطوح بسیار بالا به بازی گرفت مانند مشکل کنونی فوتبال باشگاه های ما و مربیان که هر روز چمدان بدست از باشگاهی به باشگاه دیگر میروند. کسانی که این مسائل را بررسی کرده اند به این نتیجه رسیده اند که اگر هدف ما حداکثر توسعه با کمترین مخارج و کمترین صدمه به سایر سرمایه گذارهایی لازم برای توسعه باشد، باید پرسید آیا سیاست دوم عاقلانه تر است؟ مثلاً در زمینه بهداشت توصیه میشود که هر کشور باید تعداد زیادی پرستار تربیت کند ولی عده کمی پزشک

حال و آینده از جمله مسائلی است که هر انسان متفکر به آن می اندیشد و بهمین خاطر تامل درباره آن تنها به سیاستمداران، فلاسفه و اقتصاددانان محدود نمیشود، هر کس میخواهد هدف های حال و آینده اش را بشناسد و آینده را برای خود تصویر کند، در روزگار ما تکیه برحال و اتکالی بیش از حد بر ثبات و یکنواختی امکان پذیر نیست، زیرا که گذشت زمان بسیار سریع است و بناچار باید آینده نگر بود در واقع توجه به آینده چنان در اذهان ریشه دوانده که میتوان ادعا کرد آینده بصورت یکی از مساعی ایدئولوژیکی حاد در آمده است. بطور طبیعی ورزش چون بسیاری از پدیده ها نیازمند یک دگرگونی است. اما پس از گذشتن سالها هنوز شوراهای ورزشی عرصه یک کشمکش درونی میان نیروهای انتخابی خویش است. اشتباه فاحشی است اگر ما تصور کنیم که در آینده نزدیکی، شوراهائی که از هم اکنون درگیر جنگ های تبلیغاتی بین کاندیداهای ریاست فدراسیون فوتبال است بتواند با برنامه ریزی بنیادی آن را متحول کند. مطمئناً در شوراهای نشستن بسیاری از این آدم ها در دور یک میز گرد معرف یک دموکراسی واقعی نیست، چرا که باید دید محتوی فکری و قدرت واقعی این آدم ها از کجا ناشی میشود آیا آنها نماینده واقعی هم صفنان خود هستند، آیا آنها در جمعیت ایجاد ارزش های تازه اجتماعی و هدف های هم پیوندهای خود گام برمیدارند و یا آنکه تنها نماینده بخشنامه ای و معرفی شده از سوی دانشجویان، مربیان، کارگران، بازیکنان، کشاورزان و غیره می باشند. کاندیدا شدن تنها دردی را دوا نمیکند، حتی اگر کاندیدا شوند ریاست سازمان ورزش باشد. مهمترین عامل برای احساس یک تحول تازه، وجود انگیزه اخلاقی است. هر قدرتی برای اجرای تحول و اجرای طرح های تازه احتیاج به استفاده از انگیزه اخلاقی جدا از سازش های گوناگون دارد، بدون شک انگیزه اخلاقی عامل مهم ایجاد وجدان اجتماعی در افراد است، به آدم های ثبت نام کرده نگاه کنید بسیاری از آنها دوست دارند جامعه فوتبال را از ذهن خود بسازند. چه کسی حاضر است آن چیزی را بشنود که حاضر به شنیدنش نیست. باید از این آقایان پرسید چرا دوست دارند رئیس فدراسیون فوتبال شوند. برآستی آیا انتخابات دموکراسی است و مردانی که انتخاب می شوند پوششی از آئین نامه های دموکراسی خواهانه در بردارند، اما در زیر آن خودخواهانی برهنه اند که میدانند بدون سازش با رهبران دیگر و سرپرستان هیات ها و با جناب علی آبادی آنها روی صندلی ریاست نخواهند نشست نگاه کنید، اغلب روسای قبلی چند سالی مانده اند، اشتباه هائی داشته اند و سپس استعفا داده یا کنار گذاشته شده اند، بدون آنکه به ناکامی خود

برای هدایت برنامه و تربیت پرستاران. اما آیا فوتبال بیمار ما باید رهنمود های کمیته انتقالی را به خورد آقای علی آبادی دهد که از راه نرسیده رفت. مسأله کیفیت آموزش بسیار حائز اهمیت است کمیته انتقالی معتقد است فوتبال ما با مربیان ایرانی وضع اسفناکی دارد زیرا مربیان ما در کار خود ورزیده نیستند و اغلب آنها اختلاف سطح چندانی با شاگردان خویش ندارند، و معلمان خوب خارجی نیز پیشنهادهای کمیته انتقالی را رد میکنند بهمین خاطر باید پرسید آنهایی که می پذیرند به ایران بیایند آیا چیزی در سطح خود ما نیستند و فقط یک زبان خارجی بیشتر میدانند یا با بسیاری مشکل های دیگر از نظر عاطفی، فرهنگ و... این قبول که کیفیت بهتر در سطوح بالاتر نظیر تیم ملی آسانتر بدست می آید و معلمان خارجی میتوانند در این زمینه به نحو مؤثری مورد استفاده قرار گیرند اما نه هر مربی خارجی بدلیل اینکه فقط مستر (MR) نامیده میشود. مطمئناً آدم های کمیته انتقالی باید تمامی جنبه ها را زیر نظر گیرد، ما در کجا ایستاده ایم و چه می خواهیم. سقف کنونی فوتبال ما کجاست و این آقایان با این همه عناوین و درگیری های شغلی چگونه میتوانند گاهی را از کوه مشکلات کنونی فوتبال ما بردارند. درحقیقت آیا مشکل تیم ملی همه مشکلات ما است و یا آنکه خانه از پای بست ویران است؟

آیا کمیته انتقالی فدراسیون فوتبال و در رأس آنها آقای مهندس صفائی فراهانی می کوشند تا از تجارب خود به نحو احسن سود جویند تا فرضیاتی را تدوین کنند که قول یا رد آنها از سوی فدراسیون جهانی فوتبال و کنفدراسیون فوتبال آسیا به محک تجربه امکان پذیر باشد. کمتر کسی از این گروه ادعا خواهد کرد که نتیجه گیریهای کلی خود را از نظر واقعیت به ثبوت رسانده باشد آنجا که داده های اقتصادی، مطالعات های

کاباره رستوران نایب

فضائی دل انگیز، مکانی متفاوت

با غذاهای متنوع ایرانی

رستوران نایب با افتخار از شما و

میهمانانتان پذیرائی می کند!

سالن مجلل رستوران نایب با ظرفیت بیش از ۴۵۰ نفر

برنامه ویژه شب عشق

با هنرمندی عباس قادری، رقص عربی و دی جی

پنجشنبه ۱۴ و جمعه ۱۵ فوریه

زیباترین مکان برای برگزاری جشن ها و میهمانی های شما همراه با موزیک زنده

مجهز به کادر ورزیده

(650) 737-7900

101 Brentwood Dr. S. San Francisco, CA 94080

قبول سفارشات غذا با بهترین سرویس

www.nayebrestaurant.net

nayebrestaurant@yahoo.com

